

[Brodthagen.]

sorernes betænkning, og jeg skal herefter på udvalgets vegne indstille, at folketinget godkender statsregnskabet for 1959-60.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg indledningsvis bekræfte, at det udvalg om politikassernes fremtidige forhold, som det ærede medlem hr. Brodthagen nævnte, er nedsat den 18. november, og så vidt jeg er orienteret, har udvalget stort set indhentet de oplysninger, som man anså for den nødvendige forudsætning for at foretage en gennemgang af politikassernes opgaver, indtægter og udgifter.

Der næst nævnte det ærede medlem hr. Brodthagen det andet problem, som er omhandlet i betænkningen. Jeg er ked af at måtte sige, at fremstillingen i betænkningen ikke er ganske korrekt. Jeg beklager det, fordi skylden meget vel kan være min; under det meget korte samråd kan jeg have udtalt mig på en sådan måde, at det har givet anledning til misforståelse. Når der står i betænkningen, at årsagen til dette udvalgs ophold på en hotelpension var, at en del af udvalgets medlemmer var specialister, der ikke var tjenestemænd og derfor kun kunne stå til rådighed i en kort tid, så er denne fremstilling, som det vil fremgå af, hvad jeg nu vil sige, ikke korrekt.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Brodthagen mindede om, at der her i tinget den 19. oktober blev anmeldt følgende spørgsmål til mig:

„Med hvilken begrundelse har justitsministeriet afvist revisionsdepartementets henstilling om fremtidig at undgå hotelophold for nedsatte ministerielle udvalg under disses møder?“

Dette spørgsmål blev af en uopklaret og formentlig uopklarlig grund taget tilbage, men jeg har gerne villet benytte lejligheden til at kommentere og besvare dette spørgsmål, idet jeg henviser til, at sagens omtale dengang gav anledning til en række pressekommentarer og også til forargede læserbreve, der for de implicerede kunne være særdeles ubehagelige.

For det første vil jeg i anledning af den formulering, spørgsmålet havde fået, sige, at der ikke blev rettet nogen henstilling til justitsministeriet denne sag vedrørende; men der havde, som det fremgår af stats-

revisorernes betænkning, været en brevveksling mellem 3. revisionsdepartement og justitsministeriet om begrundelsen for, at justitsministeriet har afholdt udgifterne ved arvelovsudvalgets ophold på hotelpension i 2 perioder. Hvis revisionsdepartementet herefter var af den opfattelse, at udgifterne ikke med rette kunne afholdes af det offentlige, kunne chefen for departementet i henhold til § 20 i lov om statens regnskabsvæsen og revision have forelagt sagen for mig. En sådan forelæggelse har ikke fundet sted, og af departementets beretning fremgår det, at man ikke mente at kunne foretage videre i sagen.

På den anledning, sagen her giver, vil jeg imidlertid gerne fremsætte nogle almindelige bemærkninger vedrørende spørgsmålet om i visse tilfælde at lade det offentlige afholde udgifterne ved, at udvalg og kommissioner holder en samlet møderække i forbindelse med ophold på et hotel eller en pension. Da en sådan ordning har været praktiseret i en årrække — i hvert fald så langt tilbage, at den er anvendt af familieretskommissionen af 1913 — og da ordningen anvendes af udvalg under en række ministerier, er det tilfældigt, at det bliver mig og ikke en af mine forgængere eller en af mine kolleger, som får lejlighed til at gøre rede for spørgsmålet.

Som baggrund for min stilling til spørgsmålet vil jeg gerne minde om, under hvilke forhold udvalg og kommissioner almindeligvis arbejder her i landet. Når der bliver tale om forberedelse af et lovgivningsarbejde af en vis størrelsesorden, vil vedkommende ministerium ofte være i den situation ikke at disponere over folk med tilstrækkelig viden og erfaring inden for alle de områder, lovforslaget berører, og man vil da være henvist til at anmode en kreds af personer om at stille sig til rådighed ved løsningen af opgaven, således at de indtræder i et udvalg. Medlemmerne af udvalget passer deres sædvanlige arbejde ved siden af udvalgsarbejdet, og oftest drejer det sig om folk, der ikke har nogen form for forpligtelse til at gå ind i arbejdet. Inden for de kredse, hvorfra justitsministeriet henter størstedelen af udvalgsmedlemmerne, kan jeg således nævne, at f. eks. advokater, professorer og dommere ikke kan være forpligtet til at påtage sig det arbejde, vi beder dem om at gå ind i, og det er næppe nødvendigt at tilføje, at